

תת"ע 4569/03/23 - מדינת ישראל נגד עלי אבו גאבר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תתע"א 4569-03-23 מדינת ישראל נ' אבו גאבר
תיק חיצוני: 38250246899

מספר בקשה: 1

לפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	עלי אבו גאבר

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 14.3.23 בגין עבירה של נהיגה בשכרות. המאשימה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

השיקולים הנוגעים להגשת בקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר והתכלית שבבסיס סעיף 240 לחסד"פ, נדונו ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

עסקינן בדוח המהווה כתב אשום והזמנה לדיון.

אין מחלוקת שהמבקש ידע על הדיון.

המבקש טען כי אי ההתייצבות נבעה ממחלה.

לבקשה צורף אישור מחלה אשר הופק בדיעבד, ביום 3.5.23, כחודש וחצי לאחר מועד השפיטה בהיעדר.

האשור ממליץ על מנוחה החל מיומיים לפני מועד הדיון עד ליום 16.3.23.

דא עקא, האישור אינו מופנה למוסדות משפטיים.

המבקש לא טרח להגיש בקשה מתאימה טרם הדיון אף שניתן היה לעשות כן. המבקש לא טרח להחקות אחר גורל ההליך בסמוך לאחר הדיון.

הבקשה נערכה ע"י ב"כ המבקש, כאשר על פי יפוי הכח המבקש מיוצג החל מיום 7.5.23 וגם הוא יכול היה לברר מה התרחש ביום הדין.

נטען כי תוצאות הדין נודעו למבקש רק ב 1.8.23 עת נדרש לחתום על ההתחייבות שנקבעה בגזר הדין.

הבקשה הוגשה כ-7 חודשים לאחר מועד הדין, ולמעלה מחודשיים לאחר המועד שלטענת המבקש נודע לו על גזר הדין. אין הסבר מניח את הדעת לשיהוי.

מדובר בשיהוי בלתי סביר ואף בעצימת עיניים. גם אין הסבר לחתימה על יפוי כח ב 7.5.23 קרי כחודש וחצי לאחר מועד הדין מבלי שנעשתה פעולה לברור שלב ההליך עד למועד הגשת הבקשה.

נוכח כל האמור לעיל נראה כי הוצאת אישור המחלה בדיעבד נועדה לצרכי הליך הבקשה וגם לאחר הוצאתו הבקשה לא הוגשה בסמוך לקבלתו ו/או בסמוך למועד החתימה על יפוי הכח, מטעמים השמורים עם המבקש וב"כ.

לאור האמור לעיל ועמדת הפסיקה אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות (עיין : רע"פ 7122/07 חיר נ' מדינת ישראל (15.1.08) שם נקבע כי אין באישור מחלה שנשלח יומיים לאחר מועד הדין לרפא את אי ההתייצבות. ראו גם רע"פ 2282/07 דניאל דגן נ' מדינת ישראל, כב' הש' ס. ג'ובראן (14.3.07), עפ"ת 38380-12-12 סברי נ' מדינת ישראל (18.2.13). שם אישור רפואי הוצא רטרואקטיבית, לא היה תקף למוסדות משפטיים. לא הגיש בקשת דחייה מבעוד מועד. הבר"ע נדחתה).

הנאשם לא התייצב לדין ועל כן נשפט בהיעדר מכוח סעיף 240 לחסד"פ.

סעיף 130 לחסד"פ קובע את הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר (עיין גם עמדת בית המשפט עליון ברע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל).

הבקשה דנן אינה עומדת בכללים שנקבעו בחוק ובפסיקה.

המפורט בבקשה דנן אינו עונה לדרישות הפסיקה.

אין הגנה לגופו של ענין.

אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

העונש שהוטל הולם את העבירה וחומריתה ונסיבות עושה העבירה.

אין עיוות דין.

הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ד, 09 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.